

Zaak T-219/01 R

Commerzbank AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Procedure in kort geding — Beschikking waarbij toegang tot bepaalde documenten wordt geweigerd — Ontvankelijkheid van beroep in hoofdzaak”

Beschikking van de president van het Gerecht van 5 december 2001 . . . II-3503

Samenvatting van de beschikking

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorlopige maatregelen — Voorwaarden voor ontvankelijkheid — Ontvankelijkheid prima facie van beroep in hoofdzaak — Irrelevantie — Grenzen — Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging van beschikking van Commissie waarbij verzoekster toegang is geweigerd tot bepaalde documenten over beëindiging van procedure op grond van artikel 81 EG jegens bepaalde andere ondernemingen, en tot schorsing van procedure jegens verzoekster — Niet-ontvankelijkheid

(Art. 81 EG, 242 EG en 243 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2)

De ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak wordt in principe niet in kort geding onderzocht, teneinde de zaak ten gronde niet te prejudiciëren. Wanneer echter wordt gesteld dat het beroep in de hoofdzaak waarmee het verzoek in kort geding verband houdt, kennelijk niet-ontvankelijk is, kan het noodzakelijk zijn om na te gaan of er bepaalde omstandigheden zijn op grond waarvan de ontvankelijkheid van dat beroep aannemelijk voorkomt.

Bij gebreke van serieuze redenen om aan te nemen dat het beroep in de hoofdzaak ontvankelijk zou kunnen zijn, dient een verzoek in kort geding strekkende, in de eerste plaats, tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een beschikking van de Commissie waarbij verzoekster de toegang is geweigerd tot bepaalde documenten over de beëindiging van een procedure op grond van artikel 81 EG jegens bepaalde andere ondernemingen, en, in de tweede plaats, tot schorsing van een procedure jegens verzoekster, niet-ontvankelijk worden verklaard.

Wat het eerste onderdeel van het verzoek betreft, kan een beschikking waarbij verzoekster de toegang tot bepaalde documenten over de beëindiging van een toepassingsprocedure jegens andere ondernemingen is geweigerd, geen rechtsgevolgen in het leven roepen die reeds thans, vóór een eventuele beschikking waarbij een inbreuk op artikel 81, lid 1, EG wordt vastgesteld

en, in voorkomend geval, verzoekster een sanctie wordt opgelegd, verzoeksters belangen kunnen schaden.

Met betrekking tot het tweede onderdeel van het verzoek in kort geding moet worden vastgesteld, dat de kortgedingrechter in principe geen gevolg kan geven aan een verzoek om voorlopige maatregelen dat de Commissie zou beletten haar onderzoeksbevoegdheden uit te oefenen na de inleiding van een administratieve procedure en nog voordat zij de definitieve handelingen heeft verricht waarvan men de tenuitvoerlegging wenst te voorkomen. Door dergelijke maatregelen te treffen, zou de kortgedingrechter zich immers niet tot toezicht op het handelen van de verwerende instelling beperken, maar integendeel in haar plaats zuiver bestuurlijke bevoegdheden uitoefenen. Verzoekster kan dus krachtens de artikelen 242 EG en 243 EG niet verlangen dat de verwerende instelling wordt gelast, al was het maar voorlopig, af te zien van de uitoefening van haar bevoegdheden in het kader van een administratieve procedure. De kortgedingrechter zou daartoe slechts het recht hebben wanneer de feiten en omstandigheden van het verzoek zodanig zijn dat hij het bestaan kan vaststellen van een buitengewone situatie die de gevraagde maatregelen rechtvaardigt.

(cf. punten 20, 41-42, 44)